

S. J. P. D. E. R. Z. S.

Nº 7
SEPTEMBER
• 1933 •

• MAGASIN •

FRIMÆRKER

Køb! Salg! Bytte!

Forlang Udvalg, som sendes overalt. Meld Dem ind i min Cirkulationsklub eller forlang Cirkulære og læs, hvilke Fordele, Klubben byder paa.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. — Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

Statsanstalten for Livsforsikring

DRONNINGGAARD MEJERI

Stassaniseret Mælk
Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Den billige

LÆDERHANDEL

Nyborggade 6 (Strandvej 4)

Det bedste Læder. — Den billigste Pris.

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telef. C. 2919

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.

Ur og Glas kan ikke gaa itu.

Fra 15 Kr. til Spejderne.
Leverandør til Rådhuset,
Kommunen, m. fl.

26° Sch.

EXPRES

RULLEFILM

ER DEN HURTIGSTE FILM

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.

Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.

Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).

A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

•CLICHÉ-ANSTALT•

.... BREDGADE 25. OP. E. (STANNA. PASSAGE)

PALE 2646

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8

H. Halmøe

TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. **6762**

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

SPEJDERNES MAGASIN

September 1933 Nr. 7

17. Aargang

Verdensspejderchefens Hilsen til Jamboreens Spejdere.

Velkommen allesammen — mine Brødre fra hele Verden! Det er mig en stor Glæde at se jer alle igen, forsamlet her paa Ungarns gæstfrie Jord. Hans Højhed Regenten har vist os og derved ogsaa vor Bevægelse en stor Ære ved personlig at være til Stede og, hvad mere er, at overlade os denne vidunderlige Park som Lejrplads.

Selvfølgelig vil I vise Hans Højhed jeres Taknemlighed ved at hylde ham og sænke Fanerne, men der er noget, han vil sætte langt højere Pris paa. Alle — enhver Spejder og enhver Fører — bør vise ham ved sin Opførsel her, at vi fuldtud forstaaar at værdsætte den Tillid og Ære, han har vist os.

Jeg er sikker paa, at han gerne vil se, at vi ikke alene ligger i Lejr her for Helbreds og Morsskabs Skyld, som vi kan gøre det et hvilket som helst andet Sted, men først og fremmest at vi er kommet sammen her for at slutte personligt Venskabskab med Spejderbrødre fra andre Nationer — at vi er kommet her som Fredsstiftere. Lad mig minde jer om, at Dagene flyver af Sted, — der er ingen Tid at spille!

Forhaabentlig har I alle en Notesbog, i hvilken I kan indføre Navne og Adresser paa de nye Venner, I daglig faar, saa at I, naar I igen er hjemme, kan vedligeholde Venskabet ved Breve og om muligt senere ved Besøg. Jeg vil gerne se Mænd af alle Nationer leve i Fred med hinanden. I er Fremtidens Mænd i jeres Lande — derfor vær Venner! I har her en enestaaende Lejlighed til at stifte nye Venskaber! Gør Brug af den! Lad ingen Dag gaa, uden at I har vundet nye Venner.

Mange af jer er kommet langvejs fra for at deltage. Jeg takker jer derfor — det viser jeres Spejdersind. Førere! Jeg takker ogsaa jer, fordi I tog jeres Drenge med — især i disse vanskelige Tider.

Jeg haaber, I vil tilbringe nogle glade Dage her. Sorg for, mens I er her, at se saa meget som muligt af dette vidunderlige Land. Men frem for alt: Bliv Venner!

Baden-Powell 1. Oktober

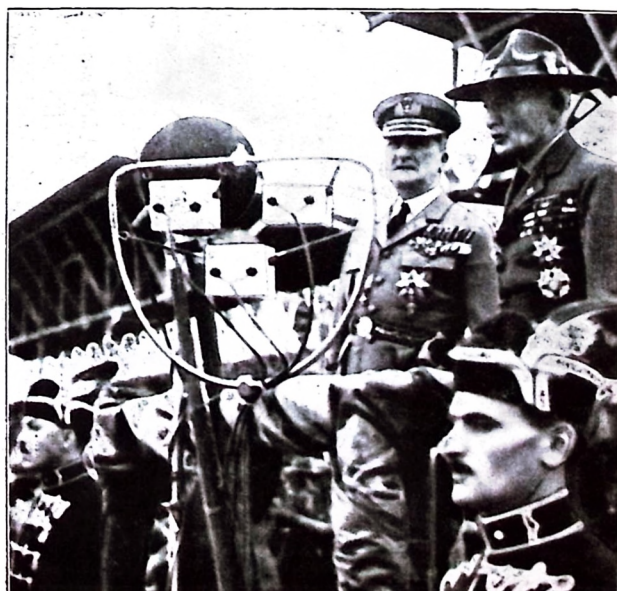
Admiral Horthys Hilsen til Jamboreens Spejdere.

I er kommet til Ungarn fra hele Verden for at vise, hvilken uhyre Kraft der er i Spejderbevægelsens Kammeratskab. Jeg tror sikkert, at Venskabet ædle Baand vil styrkes yderligere i Løbet af den 4. Verdens-Jamboree, og jeg er overbevist om, at denne Verdens-Sammenkomst vil bidrage meget til at fremme den gode Vilje, den gensidige Forstaaelse og det fredelige Samarbejde til Menneskehedens almene Vel.

Den ungarske Nation har velvilligst stillet jer denne skovomkransede Egn til Raadighed og byder jer og jeres store Fører — Stifteren af Verdensspejderbevægelsen — Lord Baden-Powell, hjerteligt Velkommen.

Vær alle Velkomne! Jeg haaber, I vil føle jer hjemme her!

N. Horthy.

VED LEJR- BAALET

Jamboreen.

Den fjerde Jamboree har fundet Sted. Det blev en uforglemmelig Oplevelse for alle, der deltog. Parken i Gödöllö var storartet til Lejrplads for Alverdens Spejdere. Vi fik et virkeligt Bevis for, at Spejderbevægelsen er international, baade naar vi gik rundt i Lejrene og søgte at gøre os forstaaelige overfor de forskellige Folkeslags Spejdere, og naar vi deltog i „Nationernes Parade“ paa Opvisningspladsen, og alle de mange Nationers Faner blev baaret forbi i Spidsen for Landenes Spejderhold.

Ved den store Aabningshøjtidelighed talte Verdensspejderchefen, Lord Robert Baden-Powell, og opfordrede Spejderne til at slutte Venskab med hverandre og at lære at respektere hverandre baade nu som Dreng og senere som Mænd og være med til at skabe en bedre Forstaaelse mellem Nationerne.

I Aviserne har I læst om de danske Spejders Deltagelse, og andet Steds her i jeres Blad vil I finde Fotografier og Beretning fra Jamboreen. De danske Spejdere hævdede sig godt i Jamboreen. Deres Lejre var vel indrettede, og der var god Orden. Træ til Lejrarbejde var der ikke stort Udvalg af, men det, der var, blev godt udnyttet og fortalte om en høj Lejrstandard.

Den danske Opvisning gjorde Lykke. I sidste Nr. af „Spejdernes Magasin“ fortalte jeg, hvori Opvisningen bestod, samt at det var nemt, men at alt afhang af Hurtighed og Præcision.

Gymnastiktræningen gik udmærket om Morgen, og Lejrslagningen blev til Slut gjort i Rekordtid. Til at begynde med tog det ca. 1½ Minut at rejse Teltene, men efter nogen

Træning blev det gjort paa 35 Sekunder, en ganske god Tid. Det danske Hold bestod af Spejdere fra saa at sige alle Egne af Danmark. Kvikhed og Lyst til Samarbejde findes der saaledes aabenbart overalt i Landets Spejdertrope.

Der stod i den ungarske Lejravis et Stykke om de danske Spejdere, som endte med: „..... iøvrigt gør de deres Arbejde næsten uden et Ord, hver gør sit, og naar en er færdig med sit Arbejde, gaar han straks hen og hjælper de andre, for at de ogsaa kan blive hurtigt færdige.“ Jeg hørte ogsaa vort Korpsraab gengivet paa Ungarsk; det ser saaledes ud:

„Csikalika csikalika chau chau chau, bumalaka bumalaka bau bau bau Csikalaka bumalaka csik ba Des Dansk Spejdeporsk ra ra ra“.

Alt ialt har de danske Spejdere kun Grund til at være tilfredse med Jamboreen. Den var rig paa Oplevelser, og vi formaaede at hævde os blandt de mange Nationer.

Laurbær er udmærkede,

men de egner sig ikke til at hvile paa. Det bliver man dum, doven og uduelig af. Vi har meget at lære endnu. Danske Dreng har ved Jamboreen vist, at de er kvikke, raske og dygtige paa mange Omraader. Men vi ved godt selv, at det ikke er Kvikheden, Raskheden eller spejdertekniske Færdigheder, der er det vigtigste. Det, vi sætter højt som Spejdere, lader sig ikke udstille eller vise ved en Opvisning. Det ses og mærkes kun i vort daglige Liv: Ordholdenheden, Hjælp-somheden, Sandruheden.

Vi fik Haandklap og Tilraab for vor Teltslagning, vor Gymnastik og vor Hurtighed fra Titusinder af Tilskuere. Men det andet er der kun een, der ved noget om, ikke de Titusinder, men du selv.

Vær beredt!

Ove Holm

Ove Holm

JAMBOREEN

1933

Den danske Lejr

Det var kort og godt vidunderligt — og den bedste Spejderoplevelse i mit Liv!

Vi havde jo nok glædet os til Jamboreen, — og jeg havde læst i „Spejdernes Magasin“, at Ungarerne i flere Aar havde arbejdet med Forberedelserne for at gøre alt saa godt for os som muligt. Men at det hele skulde blive saa storlaaet og herligt, — det havde vist ingen af os troet. Men for at begynde med Begyndelsen.....

UDREJSEN

Afskeden Søndag den 30. Juli paa Larsens Plads var meget smuk. En Mængde Forældre, Spejderkammerater, Venner, Bekendte og nysgerrige var mødt op for at sige Farvel. Københavnerens Orkester spillede, Ove Holm og den norske Spejderchef holdt Taler, — som vi ikke kunde høre, vi raabte Hurra, Serpentinere blev slynget frem og tilbage, vi sang, alle sang, „Kong Haakon“ tudede, saa man ikke kunde høre Ørenlyd, — og saa var vi allerede et godt Stykke ude fra Kajen og paa Vej mod Eventyret.

For Resten har vel de fleste Spejdere hørt Afskeden i Radio.

Natten gik godt, og kun ganske faa af os blev nødt til at fodre Fiskene i Østersøen. I Stettin gik vi i Land i vor flotteste Uniform — det var helt morsomt igen at have Lov til at trække i den brune Bluse. Tage og Niels Brammer undersøgte, om vi nu ogsaa var „gammeldags reglementeret paaklædt“, og Tage fortalte os, at vi vilde komme i Fængsel, hvis vi sagde „Heil Hitler“. Det var vist ikke saa alvorligt, men lidt forskrækkede blev vi.

Turen gennem Tyskland var kedelig, hvad

Landskabet angaar, men vi havde det dejligste Ekstratog med 1. og 2. Klasses Kupéer og rigelig Plads. Paa alle Stationer var der Nazisoldater, der hilste os med Smil og Hitlerhilsen.

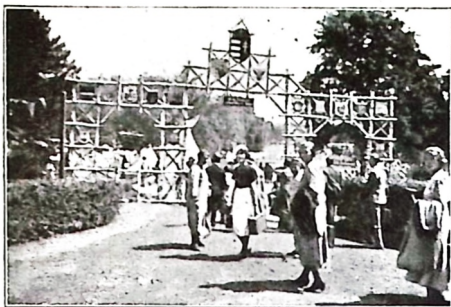
For Resten hilser alle — selv smaa Born — med strakt højre Arm, og det ser ganske flot ud.

Lidt udenfor Breslau gik Lokomotivet i Stykker. Det var noget med en Stempelstang, og der var intet andet at gøre end at hente et nyt Lokomotiv. Imedens lavede vi Gymnastik paa en stor Mark — og nød det ufrivillige Ophold, der virkede som en behagelig Afbrydelse.

Henimod Aften naaede vi Grænsebyen Oderberg, hvor vi blev modtaget af de polske Spejdere, som havde arrangeret Middag og Nattelogi for os. Det var udmærket, og vi fik en dejlig Søvn i Halmen paa forskellige store Gaarde. Saa dan gik Mandag, og tidligt Tirsdag Morgen blev vi stoppet ind i det czechoslovakiske Tog, der ikke var saa flot som det tyske, men som førte os

De danske Faner sænkes for Verdensspejderchefen og Regenten

Københavns-Porten

hurtigt og sikkert gennem Karpatherne og mange herlige Landskaber til den ungarske Grænse, hvor den første store Oplevelse ventede os i den lille Grænseby Szob. Da Toget standsede paa den flag-smykkede Perron, blev vi budt velkommen — paa ungarsk — af Borgmesteren, et stort Orkester spillede, en Mængde smukke, unge Piger i Nationaldragter uddelte Ferskener og Abrikoser til os, hvidklædte Skolepiger overrakte Forerne store Blomsterbuketter, galaklædte Politibetjente og Soldater gjorde stram Honnør, og hele Byens Befolkning vinkede og raabte Hurra for os. Vi

Den syriske Spejderchef

var temmelig overvældede og folte os nærmest som hjemvendende Atlanterhavsflyvere eller Filmshelte eller Verdensmestre. Kun ikke som almindelige danske Spejdere. Men denne ungarske Hjertelighed var blot Begyndelsen, den fortsattes under hele vort Ophold i Landet, og prægede alle, som vi kom i Berøring med, unge og gamle, fattige og rige. Det var, som om hele Ungarns Befolkning var enedes om at gøre Jamboreen til en Fest for de udenlandske Spejdere.

Og saa kom vi til Gödöllő. Stor Modtagelse igen, ungarske Spejdere i Hundredvis, Musik, Taler og Tjicker-licker.

LEJREN

Vor Lejrplads laa i III Subcamp lige nedenfor det kongelige Slot og i Nærheden af „Københavns-Porten“ (der var ogsaa en Port, der hed Ermelundsporten); den var usædvanlig smuk, omkranset af Skov og rigeligt stor, saaledes at hver af vore syv Troppe kunde faa deres egen udmærkede Plads. Vi havde vor egen Brønd med 20 Vandhaner, Masser af Brænde og Halm, men derimod ikke tilstrækkeligt Materiale til Lejrarbejder. Alligevel fik vi i Løbet af Tirsdag Aften og Onsdag Formiddag indrettet en Lejr, som af andre Landes ledende Spejderførere blev betegnet som smuk og spejdermæssig. Vor „Portal“ var en Copi af Danmarksporten fra Arrowe Park, — dog knapt saa stor.

JAMBOREENS AABNING

Onsdag Eftermiddag stod vi opstillet til den vældige Parade for Verdensspejderchefen og Rigsforstanderen, Admiral Horthy. Jeg tror nok, at der paa den store Arena, som var 2 km i Omkreds, var samlet mellem 30,000 og 40,000 Spejdere og mere end 100,000 Tilskuere. Det var virkelig imponerende. Solen skinnede over det brogede Mylder af Mennesker og Faner, Musikken spillede ustandselig, og flere Flyvemaskiner, ført af Spejdere, slog Kolbøtter i Luften.

Baden-Powell og Regenten red først ned langs Fronten, medens vi hilste med Fanerne. Mange af os saa her for første Gang den Mand, som vi skylder saa usigelig meget. Vi vil aldrig glemme Verdensspejderchefens Smil og ranke Skikkelse. Selv om han er en gammel Mand, virker han forbavsende ung, ganske særligt naar han taler. Baden-Powells Stemme er klangfuld og kraftig, saa at den let kan høres af en tusindtallig Skare. Efter at Regenten havde budt os alle velkommen til Jamboreen og havde erklæret denne for aabnet, kom den store Forbidefilering. Admiral Horthy og Baden-Powell, der stod paa

en lille Tribune, maatte i mere end 2 Timer hilse og nikke til Alverdens Spejdere, som i en uendelig Kolonne drog forbi, — nogle syngende, andre raabende, nogle i stram Parademarch, andre sjokkende (begge Dele saa farligt ud!), men alle lykkelige over at være med til at hylde den store Høvding.

Svenskerne havde fundet en god Idé. I det Øjeblik, de passerede Tribunen, sendte de 100 Legetøjsballoner i de ungarske Farver til Vejrs. Det saa storartet ud!

LIVET I LEJREN

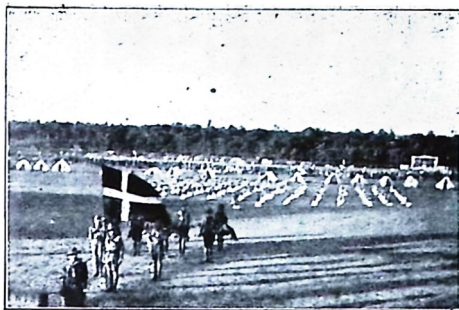
Jeg maa ikke fylde hele „Spejdernes Magasin“ med min Beretning, saa jeg kan kun i store Træk fortælle, hvorledes Livet foretog sig i Lejren. Om Morgenens trænedes vi under Ledelse af John Larsen i Gymnastik, men dette var egentlig det meste „Arbejde“, vi havde, naturligvis bortset fra Vagttjeneste, Madlavning og lign. Der var altsaa megen Tid til at besøge andre Lejre og til at gøre Bekendtskaber. Men Jamboreelejren var alligevel saa kolossal stor, at jeg ikke naaede rundt i alle Lejre. Dog fik jeg set bl. a. Syrrernes Dromedar og Ørkentelte, Amerikanernes Springmadrasser, Ungarernes Haveanlæg, Finernes Badstue og Damp-Kogemaskine, Japanernes Vindfisk og Franskmandenes pragtfulde „Portaler“. Man skal jo være forsigtig med at være for glad for sit eget, men jeg kan ikke nægte, at mange Lejre efter min ringe Mening var alt for lidt primitive og for meget præget af Pynt og unyttige Ting. Man kom ofte til at tænke paa Kolonihaver, som var gjort rigtig fine for at kunne deltage i „Politiken“s Konkurrence. Der var kun faa ærlige Lejrarbejdede, der viste, at man med smaa Midler kan indrette sig komfortabelt.

Men i alle Lejre traf man Spejdere med det rigtige Spejderhumør, og det var morsomt at lægge Mærke til, hvor let man kunde gøre sig forstaaelig for hinanden, og hvor hurtigt man kom hinanden paa nært Hold. Det er virkelig rigtigt, at man føler sig som Kammerat med Alverdens Spejdere. Jeg fik flere Venner, som jeg tror, jeg vil bevare i mange Aar.

Vi arrangerede i vor Trop en international Aften med et lille privat Lejrbaal, og jeg er sikker paa, at der ved den Lejlighed, hvor vi hver havde inviteret en fremmed Kammerat, blev stiftet mange værdifulde Venskaber.

OPVISNINGEN

Om Lørdagen fik vi pludselig at vide, at vi skulde lave vor store Opvisning allerede om Søndagen, saa vi fik vældig travlt. Der blev trænet for fuld Kraft — i 40° Varme. Tage, Niels og

Opvisningen paa den store Arena

John hersede med os, saa vi tilsidst var næsten flydt helt ud. Men Resultatet blev jo fint.

Vi skulde have haft Opvisningen om Søndagen Kl. 5, men Klokken blev omtrent 8, før vor Tur kom. Det gjorde imidlertid ikke noget, de smaa Mangler ved Teltrejsningen kunde ikke ses, og Baalene tog sig mægtig godt ud i Tusmørket. Naturligvis kneb det noget med Illusionen, da vi efter Reveillen løb ud til Morgengymnastikken — i Mørke. Men et vældigt Baal lyste op, saa-

Vore Naboer, Lithauerne, blæser Refræle paa deres mærkelige Horn, lavet af Birkebark

Fra en af de mange storarbede Udflugter.
I Baggrunden ses Klostret i Tihany.

ledes at Tilskuerne klart kunde se Øvelserne. Bifaldet var meget stærkt, saa vi fik rigelig Belønning baade for Træningsanstrengelserne og Ventetiden.

UDFLUGTERNE

Det var ordnet saaledes, at vi alle kunde komme paa to Udflugter, én til Budapest og én ud i Landet. Der var nogle, som kom ud til Stepperne, nogle kom til Bjergene, nogle saa Balaton Søen, der paastaas at være den største Sø i Centraleuropa, og nogle — deriblandt jeg — kom til Miskolc ved Foden af Bükk-Bjergene. Vi blev modtaget paa disse Udflugter med en Hjertelighed og Hyldest, som helt tog Vejret fra os. I Miskolc marcherede vi igennem en endeløs Række af Mennesker, som havde staaet opstillet i mange Timer for at se os. De raabte og vinkede, og fra Vinduerne regnede Blomsterne ned over os. Var vi

hjemvendende Tropper, som havde frelst Fædrelandet, kunde der maaske være Mening i en saadan Hyldest. En gammel, fattig Kone gav mig en stor Buket Blomster, og hun havde Taarer i Øjnene. — Vi saa for Resten nogle store Drypstenshuler, spiste til Middag i et pragtfuldt Kurhotel ude i Bjergene og badede i varme Kilder. Flere Steder fik vi overrakt smaa Mindegaver, og Frugt og

Blomster gav man os saa meget af, at vi til sidst maatte sige Nej Tak.

Budapest er en meget smuk By, og vi saa saa meget dejligt her, at jeg kunde skrive flere Sider alene om det. De flotteste Bygninger er Parlamentet, der er det største paa Fastlandet, Slottet, Fisker-Bastionen og Kroningskirken. Om Aftenen sejlede vi i Maaneskin paa Donau, og det var et helt eventyrligt Indtryk, vi fik af Byen, som er bygget op ad stejle Bjergsider. Flere af Pragtbygningerne var om Aftenen belyst af Projektører, saa at de straaled som Sol, og overalt var der smaa Lys, der flimrede ligesom Ildfluer. Det var blikstille og meget varmt, saa man næsten kunde føle sig som i Troperne. I det fjerne hørte vi Zigøjnermusik, vemodig og klagende; men dejligt lød den, og den skabte sammen med Maanen og Ildfluerne og Solsslottene en Stemning, som jeg aldrig vil glemme.

Maaske var denne Sejltur den allerstørste Oplevelse, og dog, nej, den var kun een af en lang Række vidunderlige Oplevelser.

B.-P. I LEJREN

En Formiddag, da vi var i fuld Gang med Gymnastikken, kom Baden-Powell ridende ind i vor Lejr. Efter hans Ønske maatte vi ikke afbryde vort „Arbejde“, saa vi fik desværre ikke Lejlighed til at hylde ham, medens han red rundt og kikkede paa vore Lejrarbejder, som han roste meget.

FORBI

Kun altfor hurtigt gik Dagene, og Mandag den 14. August brød vi Lejren af, tog officiel Afsked med Lejrchefen, Grev Teleki, der er Spejderchef i Ungarn, Mr. Hubert Martin, Direktøren for det internationale Bureau, og Dr. Molnar, som vistnok var den egentlige Leder af Jamboreen.

Der blev holdt Taler paa Ungarsk, Dansk og Engelsk og uddelt forskellige Hæderstegn som Tak for alt, hvad Ungarerne havde gjort for os. Vore tre udmærkede „Fætre“ fik Erindringsgaver, og saa marcherede vi med Musik og Faner for sidste Gang igennem Lejren.

Hjemrejsen gik utroligt let og hurtigt. Tirsdag Eftermiddag kom vi til Stettin, hvor vi havde tre Timers Ophold, der blev brugt til at bese Byen — der var en dejlig gammel Kirke og en mærkelig men smuk Funkiskirke — og til at spise en flot Middag i Koncerthaus.

Kl. 7 gik Damperen, medens et stort Arbejderorkester spillede til Ære for os; — og den næste Morgen gled vi ind i Københavns Havn, alle glade og lykkelige, — taknemmelige over at have oplevet et Eventyr.

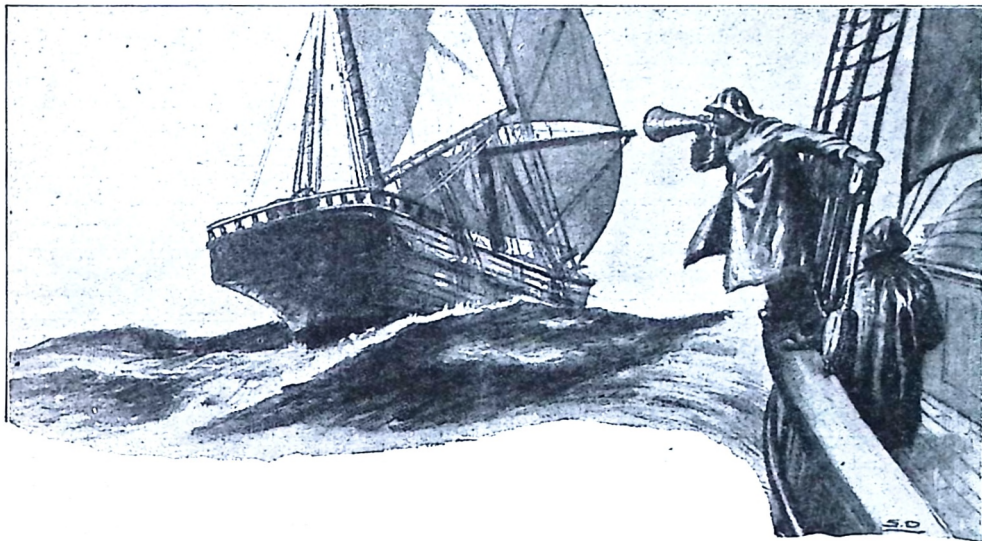
Scout.

En Spejder-Brandmand

SØENS EVENTYR

VED RITZ

Drivende i Atlanterhavet med alle Sejl sat men forladt af Mandskabet blev Marie Celeste fundet.
Hvad skjuler der sig bag dette Havets Mysterium?

Mysteriet om Marie Celeste.

Havets Mysterier udover en dragende Magt paa Menneskesindet, men kun ganske enkelte bliver Genstand for en saa vedvarende Diskussion — igennem mange Aar — som f. Eks. dette:

Marie Celeste var et lille Sejlskib, som i Halvfjerdserne sejlede fra Amerika med en Ladning Sprit, der skulde bruges til at blande i billig, italiensk Vin. Mandskabet var en saa gyselig sammenløben Hob, at selv de mest hædede, amerikanske Havneautoriteter rystede tvivlende paa Hovedet. Om Bord var endvidere en meget uordentlig Skipper med Kone og Barn.

Nogen Tid efter at Marie Celeste var gaaet fra Amerika, fandt man den fuldstændig forladt, drivende om i Atlanterhavet ud for Gibraltar; alle Sejl var sat, der stod Madvarer paa Bordet i Kahytten, Redningsbaadene var paa Plads, men i Rælingen saas to uforklarlige dybe Hug.

Der har været fremsat alle mulige — og umulige — Teorier for at forklare dette Mysterium, nogle af dem meget ærligt udredende, andre lige det stik modsatte.

Det er muligt, at der af en eller anden Grund er udbrudt Panik om Bord, eller der kan have været udbrudt Mytteri blandt Mandskabet, som kan have drukket sig fra Sans og Samling i

ren Alkohol, stjaalet fra Ladningen. Der var imidlertid ikke Tegn paa Kamp, ikke Blod, ingen Uorden. Skipperen kan være blevet sindssyg, Mandskabet kan have prøvet at faa Sygdommen drevet ud af ham ved at arrangere en Svømmetur for ham rundt om Skibet, og til det Formaal have rigget et Bræt op ved Rælingen for Tilskuerne, dette kan være knækket og Mandskabet faldet i Vandet. Den Mulighed er der ogsaa, at Skibet kan være blevet overfaldet af mauriske Pirater, eller at Mandskabet har været i Ledtog med en fremmed Skude for at tjene paa Bjergningen af Marie Celeste, naar denne blev bragt ind til Havn.

Alle disse Teorier er mulige, og der findes talrige andre (bl. a. en om et vældigt Søuhyre, der skal have bortført alle ombordværende), som Pladsen dog ikke tillader at komme nærmere ind paa, men et er sikkert, at Mandskabets Forsvinden er et af de Havets Mysterier, som antagelig aldrig vil blive opklaret.

Fregattens Fejltagelse.

Naturligvis forøger Krigstider Antallet af mærkelige Hændelser paa Søen, og det hvadenten det drejer sig om moderne Krige eller om gamle

(Fortsættes Side 23.)

Et Forstørrelses-Apparat

MON det ikke er hændet dig, at du undertiden har ønsket dig en Forstørrelse af en god Plade, du har knipset, for at Detaljerne i Billedet kunde komme rigtig til deres Ret?

Men at lade Billedet forstørre hos en Fotograf var for kostbart, og du maatte lade dig nøje med de almindelige Aftryk. Thi selv at forstørre Billedet faldt dig vel ikke ind? For en Altmuligmand burde Tanken ikke være fremmed, især da der ikke kræves særlig indviklede Apparater for at kunne fremstille en god Forstørrelse.

Du har maaske tænkt paa det, men véd ikke rigtig, hvordan du skal gribe Sagen an? Nuvel — saa er her en Anvisning paa, hvordan du alletest kan lade dit eget Forstørrelsesapparat.

Det, hele Problemet drejer sig om, er ved Hjælp af dit Kamera at fremstille et Projektionsapparat — Lysbilledapparat, om du vil — der kan kaste Billedet af det Negativ, du vil have forstørret, hen paa en Skærm, hvor du i Forvejen har anbragt det lysfølsomme Papir.

Den første Betingelse for, at du selv kan forstørre dine Billeder, er, at du kan arbejde med *Gaslyspapir* — og, i Parantes bemærket: vil du lyde et godt Raad, saa brug ogsaa Gaslyspapir til alm. Kopier; Resultatet bliver bedre. Det er baade nemmere, billigere og morsommere at arbejde med end Dagslyspapir, og du behøver ikke at vente, til Solen finder det for godt at lade sig se! Du kan i enhver Fotoforretning faa den fornødne Vejledning.

Blot een Ting endnu, før du fanger an: Der er to Kameratyper, som ikke kan anvendes til Forstørrelsesapparat, nemlig det almindelige Kasseapparat og den Klap-Kameratype, hvor Filmen skydes ind fra Siden; den sidste Type er imidlertid forholdsvis sjælden, og er du „viderekommen“, nøjes du vel ikke med et Kasseapparat?

Men nu til Sagen.

Af ca. 5 mm tykt, tredelt Krydsfinér saver du (Løvsav) to Stykker ud, af Størrelse og Form som vist paa A. Fig. 1. Maalene er alle angivet

i cm.*) Dernæst to Stykker som B. Fig. 1, hvoraf det ene gennemsaves ved a og b som vist paa Tegningen; og endelig eet Stykke som C. paa Fig. 1. Alle disse Stykker maa naturligvis høvles og pudses pænt paa Kanterne, hvorfor du ved Udsåeringen maa save lidt uden for Linjerne.

Disse Stykker skal nu samles til en Kasse som vist paa Fig. 2, men først skal der paa Indersiden af hvert af Stykkerne A. langs Linjen d. (ca. 8 cm fra Endefluden) sømmes to tynde Revler, hvorefter en Plade af mat Glas kan skydes ned, naar Kassen er færdig. Ligeledes skal der

foran den indvendige Side af Aabningen i Stykket C. fastgøres en Matskive. Denne kan du nemt fastgøre ved Hjælp af smaa Trækloster eller lign. Husk, at begge Glasplader skal vende den maatte Side ind mod Kassen! Og een Ting endnu, før du samler Stykkerne: hvert Stykke skal paa Indersiden enten omhyggeligt stryges med hvid Emaillelak, som saa først maa tørre, eller overklæbes med Staniol („Chokoladepapir“).

Nu samler du saa Kassen, idet de to Stykker A. bliver Sidestykker, det hele Stykke B.

Bundstykke, og det tredelte Stykke C. kommer da til at danne den fjerde Sideflade i Kassen, dog saaledes, at det største Stykke ikke sømmes fast, men kommer til at danne en „Dør“ ind til Kassens Indre. Dette Stykke skal derfor med Hængsler forbindes med det bageste af de to mindre Stykker B.

Dernæst anbringes Stykket C. (med Matskiven indad) som den ene Endeflade. Den anden Endeflade, som jo paa Grund af Stykkerne A.s Form bliver krum, dækkes med et Stykke blankt Blik, som du afpasser, og i hvis Midte du skærer en rund Aabning, som lige passer til en Lampefatning. Denne kan fastgøres paa forskellig Maade; det nemmeste er at fastgøre en Træplade tværs hen over Blikstykket og med en Aabning, som

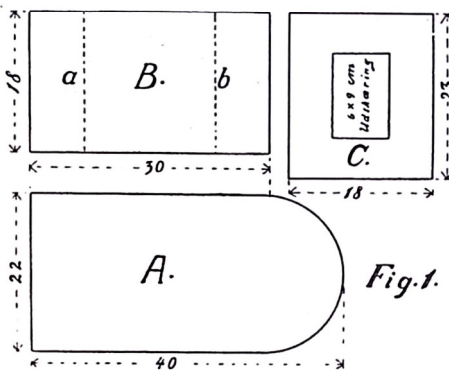

Fig. 1. Stykkerne hvorfra Kassen samles. Af A og B laves to Stykker, af C kun eet.

*) De her opgivne Maal svarer til et 6x9 Kamera. Ved større Kameraer maa Maalene naturligvis forøges i tilsvarende Grad.

svarer til Hullet i dette. Til denne Træplade vil du nemt kunne fastgøre den yderste Ring i Lampefatningen. — Nu er selve Kassen færdig.

Men hvis du ikke har dobbelt Udtræk paa dit Kamera, maa du, for at faa Afstanden fra Linsen til Filmen tilstrækkelig stor, anbringe en 3—4 cm dyb Ramme foran Aabningen i

Forstykket, og i hvilken du helst inde ved Kassen laver en smal Spalte foroven, hvorigennem Kasetten med Filmen kan skydes ned. — Paa Rammens forreste Kant kan med Fordel klæbes Strimler af mørkt Klæde for at faa Rammen til at slutte lystæt til Bagsiden af Kameraet. — En praktisk Kasse laver du af to Stykker blærefrit Glas, lidt større end den Film, du bruger.

Langs de tre Kanter paa det ene Stykke limer du en Strimmel tykt Karton, hvorefter du klæber den anden Glasplade oven paa disse Strimler. Derved bliver der Plads til at skyde Filmen ind mellem de to Glasplader, og man opnaar derved, at Filmen ikke krøller ved Varmen fra Lampen.

Er dit Kamera et Planfilmsapparat eller et, hvor Kamerakassen er til at skille ad i to Dele, følger Anbringelsen af Apparatet foran Kassen af sig selv. Er det derimod et Kamera, hvor Bagvæggen er fastgjort til selve Apparatet

med Hængsler, er det praktisk forneden i „Reflektorkassen“ — som vi passende kan kalde det nu færdige Produkt — at lave ligesom en Skuffe, hvori den oplukkede Halvdel af Kameraet kan skydes ind. Dette ses paa Fig. 2.

Til Slut skal alle Kanter paa Kassen over-

klæbes med sort Papir, for at intet Lys skal kunne trænge ud; skal det være rigtigt fint, overstryges den bagefter med sort Spirituslak.

Ja, saa kan du gaa i Gang med Forstørningen! Blot skal jeg lige give et praktisk Vink med Hensyn til Belysningstiden: Med en 50-Lys Pære og med det i Handelen almindeligt forekommende Forstørrelsespapir er Belysningstiden (med

fuld Blænderaabning!) ca. tre Minutter ved en Forstørning fra 6×9 til 12×18 . Det er klart, at jo større Forstørrelsen skal være, jo længere maa Belysningstiden være, fordi Lyset da spredes over et større Felt. — Ved Indstillingen forskydes enten Linsen eller Skærmen, indtil Billedet af Negativet staar fuldstændig klart paa denne, og paa hvilken du ved Indstillingen naturligvis kun har almindeligt hvidt Papir. Først naar du har indstillet Apparatet, sætter du Foto-Papiret fast paa Skærmen.

Fang saa an!

Erling J. Nielsen.

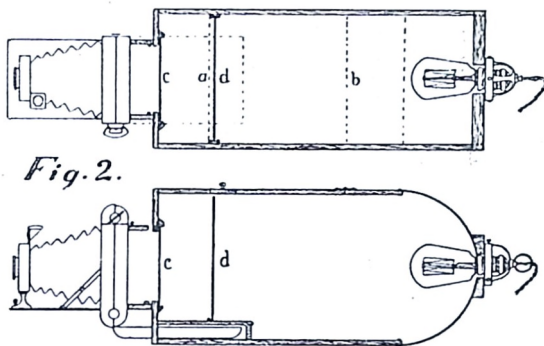

Fig. 2. Her ses et Snit af Kassen set henholdsvis fra oven og fra Siden.
De punkterede Linjer a og b betegner Aabningen ind til Kassens Indre; c og d er Matskiverne.

Jamboreens Opvisningsgymnastik.

(Udmærket Lejr-Morgengymnastik).

1. Frie Hop med Taastotning til venstre og højre.
2. Smaa Hop paa Stedet med samlede Fodder.
3. Halvvingbredstaaende ensidige Armsving i Kreds.
4. Fletbredvinkelstaaende Lønderundinger.
5. Halvvingbredstaaende Kropvridninger med Armslag til venstre og Hasestrækning over højre Fod.
6. Pendulsving.
7. Halvvingbredstaaende Kropvridninger med

- Armslag til højre og Hasestrækning over venstre Fod.
8. Krydsstaaende Skraasving med Hælhævning og lille Knæbøjning.
9. Knæbudsiddende Rygstrækning.
10. Haandliggende Armhævning.
11. Strækrygliggende Benløftning.
12. Tre hurtige Rulninger.
13. Hop med Benspredning og -samling, Armsving ud, op med Klap.
14. Strækbredstaaende Hugning i tre Tempi.
15. Raket.

PATRULJE-DYRENE

SPÆTTEN

SPÆTTEN er en mærkelig Fugl, alene dens Udseende tiltrækker sig Opmærksomhed. De fremherskende Farver er sort og hvidt fordelt i Klatter og Striber, Undersiden er smudsig-hvid, medens Underhaledek-fjerene er skinnende røde. Hannen har et Tværbaand af samme Farve som Baghovedet. Den er omtrent paa Størrelse med en Stær og af en noget lignende Bygning — groft set —, Næbbet langt, stærkt og lige, Halen kort. Fødderne er Klatrefødder, d. v. s. at to Tæer vender fremad, de andre to tilbage, velegnede til at gribe fat i Stammer og tykke Grene. Halefjerene er meget stive og bruges som Støtte under Klatringen, hvorfor de ofte er ret medtagne i Spidsen.

Spætten ernærer sig i Sommertiden hovedsagelig af Insekter, der lever under Barken paa udgaaede Grene og Stammer. Med sit stærke Næb banker den løs paa Træet og er derved i Stand til at lokalisere Byttet, der saa pilles frem og sluges. Om Vinteren tager den til lige sin Tilflugt til Planteføde, lever for en stor Del af Granfrø, der hakkes ud af Koglerne, idet disse klemmes ind i en kløftet Gren. Ofte bruges der samme Tveje i længere Tid, og man finder da under Træet en stor Hob

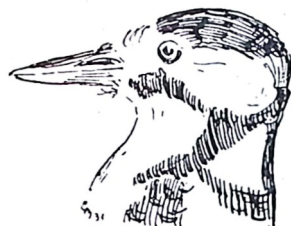

SPÆTTEREDE

yderst forhakkede og mishandlede Kogler, et „Spæteværksted“. Jeg har set Hasselnødder blive behandlet paa samme Maade; indeklemte mellem to Grene og bearbejdet som med en Tryklufthammer er en Nødskal ikke særlig holdbar.

Paa Flugten kender man let en Spætte, vekselvis slaar den et Par Slag med Vingerne og lader sig dumpe gennem Luften. — Dens Skrig er kort og skarpt, vanskeligt at gengive, lettere slipper Spættepatruljer fra at efterligne Parringskaldet, der er en hurtig Banken paa en tør Gren og lyder omtrent som et Rekylgevær.

I April og Maj bygger Spætten Rede, oftest i et trasket Træ, hvori Reden udmejsles med stor Dygtighed; først laves en vandret, cirkulær Indgang, cirka 3 Ctm. i Diameter, derpaa udhugges selve Redekammeret lodret ned i Stammen. Reden udføres ikke med Fjer, men med Spaaner. Æggene — 6—8

Stykker — er hvide. Ungerne forraader sig tit ved deres ustandselige Skrigen, men hvis de ikke netop stikker Hovedet ud, faar man dem ikke at se, formedelst Redens Form.

Ungerne bliver længe i Reden — som Regel til henimod Slutningen af Juni. Saasart de er store, spredes Familien, og de enkelte Medlemmer lever hver for sig hele Vinteren.

Den samme Rede bruges Aar for Aar, men det kan jo ske, at Træet bliver fældet, eller at den trøskede Stamme falder sammen.

Den her omtalte er Stor Flagspætte; den kan forveksles med Mellemflagspætte, der er langt mindre hyppigt forekommende og kendes ved at have fine, mørke Længdestriber paa Undersiden og rød Kalot, begge Køn oven i Købet.

Endvidere findes den lille Flagspætte, som er meget sjælden hos os, og som formentlig ikke yngler her, og Grønspætten, der er noget større end den store Flagspætte. Den er ret sjælden herhjemme, men yngler dog nogle Steder, bl. a. i Østjylland. Den største Spætte, Sortspætten, yngede før i Tiden i Danmark, saaledes findes dens Knogler hyppigt i Køkkenmøddingerne, men nu er den helt udryddet. Den ses dog nu og da om Vinteren, men det drejer sig om enkelte Eksemplarer, som af Storm er slaaet hernet fra Sverige, hvor den er temmelig almindelig.

Flagspætten træffes som Regel i Løvskov, men undertiden kan man ogsaa finde dens Rede i Fyrre- eller Grantræer. Spætten er Standfugl, men foretager ofte længere Strejftog om Efteraaret.

Patruljetotemet er let at tegne, men lidt Øvelse skal der naturligvis til, øv jer 5 Minutter ved hvert Patuljemøde, begynd paa kvadreret Papir og i naturlig Størrelse.

En af de fineste Patuljer i Gilwell-Troppen hedder Spætterne.

Ens Verden over

Hver Nation har sit Præg. Ser man om Sommeren paa Landevejene nogle barbenede unge Fyre i Sandaler og rillede Fløjlsbukser, tætklippet Haar og solbrunet Teint, er man næppe i Tvivl om, at de er Tyskere. — Eller, som jeg engang oplevede det i Sommer i Sverige: Vi stod fordybede i Naturpragten ved et Vandfald i Götaälven sammen med en svensk Spejderkammerat, da denne pludselig udbryder, idet han peger henad Landevejen: „Danske!“ — Vi følger hans Blik: To Cyklister godt et Hundrede Meter borte, og da de kommer nærmere, hører vi af deres Tale, at de er vaskægtte Københavnerne. „Hvorfra vidste du det?“ spørger vi vor svenske Kammerat. Svar: „De havde dansk Styr!“ (Dansk Styr er det, vi kalder „engelsk Styr“. Det findes ikke i Sverige).

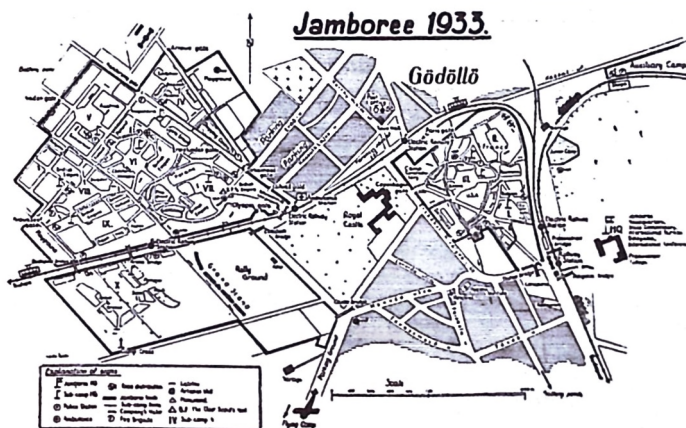
— Men trods saadanne Særpræg er der dog vel flest Lighedspunkter mellem Befolkningen i forskellige Lande. Paa Rejsen til Jamboreen havde jeg talt med en af mine Kammerater om, at det blev interessant at iagttage de Forskelle, der maatte være mellem de forskellige Nationer, — og noget af det første, vi saa, da vi ankom til vor Lejrplads, var en stor tung Lastbil, der kom stønnende — og bagi hang en lille sydlandsk Dreng.

Min Kammerat gav mig en Albu i Siden og udbrød meget skuffet: „Du, Dreng er alligevel ens Verden over!“ —

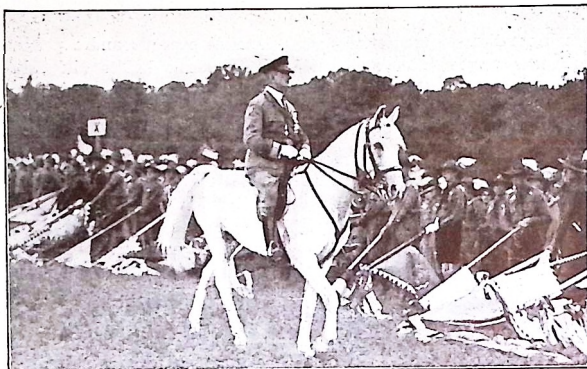
I een Ting er Nationerne sikkert ogsaa ens Verden over, nemlig deri, at ethvert Folk be-

tragter sig som staaende over de andre paa en eller anden Maade. Grækerne kaldte alle Ikke-Grækere for Barbarer, Romerne foragtede altid de undertvungne Folk. Shahan af Persien har en Titel, der betyder: Universets Centrum. Kina kalder sig Midtens Rige og benævner Udlændinge som: fremmede Djævl. Hottentotterne kalder sig selv: det mest fuldkomne Folk. Eskimoerne kalder sig: „Menneskenes Mennesker“. Paa Haiti tror man, at den Ø var det første, der blev skabt. En Amerikaner blev i Skotland spurgt: „Hvorfra er De?“ Svar: „Fra Guds eget Land.“ Skotten var ikke sen i Vendingen, men svarede prompte: „Saa har De vist glemt Deres Modersmaal!“ I England sammenligner man overhovedet ikke med andre; der er ingen, der er i „class“ med Englænderne. Irøndernes „Sinn Fein“ betyder: „Vi alene“. Tyskernes Tale om „das grosse Vaterland“ er velkendt. Russerne kaldte deres Land: det hellige Rusland (!!!). — En Svensker kørte i Tog med en Englænder og bemærkede til sin Sidemand: „Det er da godt, man taler et menneskeligt Sprog.“ Nordmændene siger: „Nej, kom til Nor-r-r-r-je, Far min!“ — Gandhi havde sagt til Stanley Jones, at den eneste Regeringsform, han kunde tænke sig at overføre fra Europa til Østen, var Danmarks. Stanley Jones spurgte saa nogle Danske, hvad de mente om sig selv. De svarede — paradoksalt, men vist rigtigt træffende — : „Vi er et beskedent lille Folk, og det er vi stolte af!“

Sick.

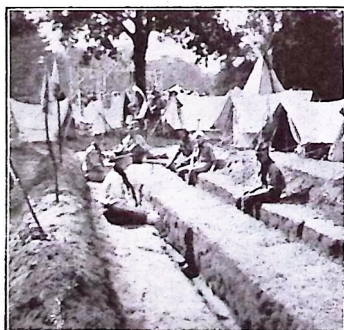
JAMBOREEN

Ungarns Regent, Admiral Horthy, rider ned langs Fronten af Alverden Spejdere.

Gymnastiktræning medens der ventes paa et nyt Lokomotiv i Stedet for det havarerede.

1. Trops flotte Spisebord, der vakte stor Beundring.

En ungarsk „Portal“, forestillende en Spejderhat.

Svenske Spejdere ved det store Sverrigskort, hvor de ved hver By havde anbragt en lille Ting, specielt for den paagældende By, f. Ex. Tændstikker ved Jonköping, en Symaskine ved Husvarna o. s. v. En morsom Ide.

Niels Brammer

En Tropp Ungarere marcherer Igennem den danske Lejr.

I BILLEDER

En af de mange fortræffelige „Vandstationer“ med 10 Haner.

Den store Arena med Tusinder af ungarske Spejdere. Læg Mærke til de hvide „Fjer“buske.

Mesterkokken Ferdinand, sørger for Stabens Mad

Alle Tølle er nedtaget, og Bagagen lagt paa Stribe.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

De hørte Mandens trange Trin fjerne sig ovenpaa, saa stødte han Døren op og gik ind. De to Ulve hørte gnavne Bemærkninger fra Manden og et Svar fra Doktoren i myndig Tone, og saa nogle meget venlige Ord, da han talte til den syge Kone og begyndte at undersøge hende. Sonnen blev aabenbart i Stuen, som om han ikke vilde have, at Doktoren skulde være alene med hans Moder.

Puggo ventede ikke længere for ikke at blive set. Han listede stille hen ad den mørke Gang, lukkede Hoveddøren op og trak den i efter sig. Med Fingrene paa Læberne gjorde han Tegn til de to andre, der var ved at stige ud af Vognen, at de skulde være stille. Han gik paa Taaspidserne ned ad Stien og hviskede til dem, at en af Mutter Cranes Sønner var inde i Huset. De maatte hellere vente et Par Minutter, til han var gaaet ovenpaa, og saa følge efter ham. Han vilde ikke fortælle Doktoren om Opdagelsen af den hemmelige Dør, før han havde sagt det til Jack.

Saa fortalte han med ivrig Hvisken Jack, hvad han havde set, og hvorledes de to Brødre var gaaet ind i Huset gennem en hemmelig Dør.

„Der maa være en underjordisk Gang,“ sagde Jack.

„Puggo! — maaske er det Smuglere! Gangen maa føre ind i Klippen bag Huset og munde ud ved Kysten. Her er vor Chance, lad os liste ind, mens han er ovenpaa, saa kommer vi ad gennem Klippen og løber hen og fortæller Toldmanden det.“

Jacks Øjne skinnede af Eventyrets Glæde. Puggo, som havde hørt den første Mands grimme Stemme og havde set den andens haarede Arm, følte sig ikke slet saa modig. Han holdt af at vide, at Doktoren var ovenpaa. Men Jack var opsat paa at finde Gangen, og han slæbte Puggo ind i Køkkenet.

Et lille Hul i en af Bjælkerne, slidt ved hyppig Brug, satte dem i Stand til at aabne den hemmelige Dør. Nogle Skridt forsvandt i Mørket.

Gennem den hemmelige Gang.

„Jeg gaar ikke derind uden Lys!“ sagde Puggo stædigt, idet hans Blik hurtigt gled gennem det snavsede Køkken.

Han opdagede snart, hvad han saa efter — en Stump Lys i det ene Hjørne og en Tændstikæske i det andet. Han tændte Lyset med skælvende Fingre og stak Tændstikkerne i Lommen. Jack tog Lyset og førte an. De var kun gaaet et Par Skridt ned, saa befandt Drengene sig i en lav Gang. Det lod tildels til at være en naturlig Revne i Klippen, dels Resultatet af Menneskehænder. Nogle Steder maatte Ulvene bukke Hovedet for at komme igennem, andre Steder forsvandt Lyset i Mørke over dem, og de snævre Vægge rejste sig, som var det en dyb Klippepalte. Gulvet saa ud til at være ofte befærdet.

Puggo blev snart grebet af Tanken om den hemmelige Gang, og han glemte sin Angst for den haarede Arm og den uhyggelige Stemme. Han følte sig som en Romanhelt og skyndte sig af Sted, fuld af Spænding og Længsel efter at finde Hulen og komme ud paa Kysten en vidunderlig Hemmelighed rigere.

„Hej!“ raabte Jack pludselig, „der er Trin; jeg var lige ved at falde ned ad dem.“

De gik forsigtigt ned ad de raat udhuggede Trin — sommetider bare faldt de fra en Klippeafsats til den næste. Paa denne Tur hændte der noget skrækkeligt. Jack tabte Lyset, og det faldt ned i en dyb Revne. De sad fortabte nogen Tid; de holdt ikke af at gaa bort fra Skæret af det gule Lys; for Lys — selvom det er ganske unyttigt — er beroligende.

Til sidst tog Jack sig sammen. „Af Sted, Puggo,“ sagde han, „vi er Ulveunger, og en Ulveunge giver ikke tabt. Vi maa finde Vej ud af denne Gang og gaa hen og fortælle Politiet, hvad vi har set. Vi maa famle os frem.“

Saa gik de af Sted igen, med største Forsigtighed, idet de prøvede sig frem, før de satte Foden i Jorden. Til sidst syntes den ujævne Trappe at holde op, og de befandt sig igen i Gangen. En Gang rendte Puggo, som nu gik forrest, Hovedet mod det lave Loft, medens Jack samtidig faldt i en Revne og slog sine Knæ.

„Hør,“ sagde Jack, „vi maa begge føle os frem og advare hinanden; du føler mod Loftet og mærker dig, naar det igen bliver lavt; og jeg føler efter Huller og Revner.“

De kom kun meget langsomt frem; men det var et Held, de havde faaet den Idé, for de kunde flere Gange advare hinanden.

Pludselig udbrød Jack: „Klippen er ganske

fugtig." Han førte Fingrene til sine Læber. "Det smager salt," raabte han, "vi maa være nær ved Havet."

"Jeg vil ikke haabe, Tidevandet skyller ind i denne Gang. Saa drukner vi i Mørket!" sagde Puggo.

"Nej," raabte Jack, "hvis vi var i Nærheden af Kysten, kunde vi høre Vandet bruse og slaa mod Klipperne. Det er mærkeligt, vi ikke hører en Lyd."

De lyttede opmærksomt. Mørket fik deres Øjne til at gøre ondt, og Stilheden syntes at synge i deres Ører. (Fortsættes).

NYBYGGERNE PAA FLODPRAMMEN (Gyldendal), hf. 1,00, kart. 1,50.

Edward S. Ellis er en af de udenlandske Forfattere, der har været med til at gøre Børnebøger populære herhjemme. Han har et eget Tag paa at lægge en Handling til Rette, saa Begivenhederne faar Fart og Kolorit.

Hovedpersonerne i den nye Bog er de samme tre Drengene, som optraadte i „Kampen om Blokhuset“ og „En Ven i Nøden“. Nybyggerdrengen Willy Preston, Negerdrengen Tom og de Hvides Ven, Indianeren Hjortefod. Den fortæller om nogle af Familien Prestons Venner, der er paa Vej ned ad Ohiofloden i en Pram, for at bosætte sig i Wild Oaks, hvor Willy har sit Hjem. Willy og Tom sejler dem i Møde for at lodse Prammen ind til Nybygden. Det bliver en spændende og farefuld Tur. Prammen forfølges af Indianere

paa begge Sider af Floden, og det skyldes kun Hjortefods Snedighed, at Nybyggerne kommer frelst til Bestemmelsesstedet.

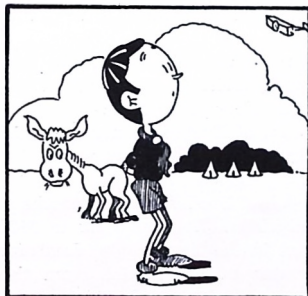
BLANDT NEGRE PAA GULDKYSTEN (Gyldendal), hf. 2,00, kart. 2,50.

Percy F. Westerman, den tidligere Søofficer under Verdenskrigen, har den vidtberejste Englands Forudsætninger for at kunne skrive spændende fra Jordens forskellige Egne, saaledes at baade Far og Søn læser hans Bøger med Begærlighed. Tidligere har han skrevet om Østen, Sydhavsøerne og Sydamerika. I den nye Bog „Blandt Negre paa Guldysten“ er Handlingen henlagt til Afrika.

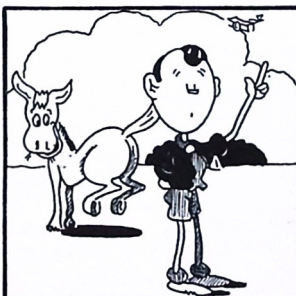
EN NY DANSK DRENGEBOG (Gyldendal), hf. 2,00, kart. 2,50.

Med „Den blaa Konvolut“ faar Gustav Biering sin Debut som Drengbogsforfatter. Han viser straks Evnen til at ramme et Emne, som vil kunne fængsle og optage alle raske Drengene.

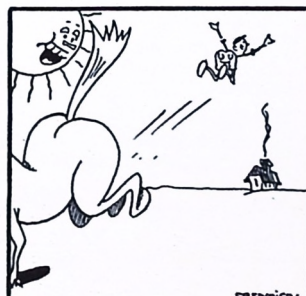
Ved et rent Tilfælde kommer to Drengene, der er ansat som Piccoloer paa et københavnsk Dagblad, til at overvære en Samtale mellem Redaktøren og en af Bladets Medarbejdere. Den drejer sig om en mystisk Udlænding, Dr. Schwarz. Som de kvikke Drengene, de er, beslutter de at udspionere Manden uden Redaktørens Vidende. Og efter en Række meget dramatiske Hændelser afslører de Dr. Schwarz som Forbryder. Han har deltaget i et opsigtsvækkende Tyveri af en blaa Konvolut, som indeholdt Tegninger til en vigtig Opfindelse. Ikke alene viser de to Drengene sig som raske Fyre, men ogsaa som rigtige Journalister, idet de sørger for, at deres Blad kommer først med den store Sensation. Bogens Baggrund, Livet paa et stort Blad, er udmærket gengivet.

Gid man kunde —

komme ud at —

— — — — flyve!

En 90-aarig Rover blev for nylig optaget i en engelsk RS-Patrulje. Hver Spejder i Patruljen har sin specielle good-turn at arbejde med, og den nye Spejder lovede, at han i Fremtiden vilde fjerne Bananskaller af Fortovet, saa Folk, der var ældre end han, ikke skulde glide i dem.

K F. U. M. Spejdernes Fjerritslev Trop har faaet en fast Lejrplads, der er blevet indviet i Pinsen. Den ligger ud mod Fjorden, meget smukt med Udsigt mod Fur, Livø og Mors. Lejrpladsen er moderne udstyret, bl. a. med „Iskælder“, nemlig et over 2000 Aar gammelt Gravkammer, som Troppen selv har udgravet. Midt paa Lejrpladsen er en Langdysse, hvis Sten vejer over en Ton Stykket.

En Spejder gør hver Dag en good-turn.

Spinning!

(Mel.: En svensk Konstabel —).

Jeg spinner, jeg spandt, jeg har spunnet;
men kun meget lidt har jeg lært!
Jeg finder, jeg fandt, jeg har fundet,
at Spinning er rasende svært!

Min Lasso er ny og moderne,
men volder mig Kvaler og Sjov,
den ender i Reglen gerne
som indviklet Knudetov!

Jeg faar aldrig ret meget spunnet!
Det ta'r kun et Øjeblik,
saa er jeg selv bastet og bundet
med Masser af Knuder og Stik!

Tre Pælestik faar man om Panden,
syv Halvstik om venstre Fod,
fem Kællingeknob om den anden;
ja — sikken en Overflod!

Et Utal af Knuder der findes —
mindst tred've — kanske endnu fle'r,
men uden Besvær kan de bindes
med Lasso paa denne Manér!

(„Væbneren“).

I det kendte, engelske Blad „The Efficiency Magazine“ for April 1933 kunde man læse følgende interessante Artikel om en god, gammel Spejder fra „Vedels Egne“, Finn Graucob:

Alderman Albert Harland, one of the best known citizens of Sheffield, took a party of Boy Scouts for a tour of Belgium in 1923.

In the city square of Bruges he met a Danish Boy Scout, F. Graucob, who was touring Belgium on his bicycle.

Young Graucob had lived for nine months in England. He had visited England first in 1920, when he took part in the Boy Scouts' Jamboree.

He was a member of the Danish team that won the International trek cart obstacle race.

Young Graucob's mother had a small coffee

shop in Copenhagen. When he was 14, she bought a multi-section automatic machine. This machine caught the keen attention of the boy and he at once secured a position as travelling salesman for the machine company. He was still wearing shorts, but he knew how to sell machines.

In 1922 he came to England. He wanted to start a business selling automatic machines. He consulted Alderman Harland, who offered to lend him £ 100 to start the venture.

That was the beginning of a profitable partnership. Alderman Harland is to-day the Chairman of F. Graucob, Ltd. Since 1925 more than 15,000 machines have been sold.

To-day there is not a town in Great Britain or Northern Ireland in which Graucob automatic machines cannot be found.

F. Graucob's success is worth noting for this reason: he has succeeded where many others have failed.

Probably £ 1,000,000 has been lost by investors who put their money into mushroom companies that set out to sell automatic machines in Great Britain.

Graucob succeeded, in my opinion, because he gave his customers a four-fold guarantee:—

- (1) Free fixing.
- (2) Free maintenance service.
- (3) Free insurance of machine and goods.
- (4) Refund of foreign or spurious coins and discs that operated the machines.

Graucob built up a solid business because he ran his company from the point of view of his customers. He gave a service that could be depended on.

So, in a few years, with the help of a kindly man in Sheffield, the Boy Scout became a Business-BUILDER. —

En naturforskare har undersökt, hur fort en snigel kan krypa fram. Han kom till det imponerande resultatet, att snigelns genomsnittshastighet är 4,5 m. i timman.

Vær beredt, der er Spej-
dernes Valgsprog overalt i Verden, hedder paa
de forskellige Sprog saaledes:

- Albanien: „Pregatitu“.
- Belgien: „Toujours prêt“.
- Chile: „Siempre listo“.
- Norge: „Vær beredt“.
- England: „Be prepared“.
- Finland: „Var redo“.
- Frankrig: „Soit prêt“.

- Holland: „Waakt“.
- Indien: „Djai“.
- Island: „Vertu Vidcuin“.
- Letland: „Esi Modrs“.
- Polen: „Czuwaj“.
- Portugal: „Sempre alerta“.
- Schweiz: „Sei bereit“.
- Ungarn: „Jo munkat“.

I Stilla havet ligger ön
Tonga där fattigdom straffas strängt. När en
yngling fyller 16 år, får han tilldelat sig ett
stycke jord. Denna skall han själv bruka och
därifrån skaffa sig till sitt uppehälle.

In New-York kommen
jährlich allein 30.000 Brände vor, bei denen
Sachwerte von zusammen 70 Millionen vernichtet
werden, obwohl diese Stadt die beste Feuerwehr
der Welt besitzt. Ist es hier nicht notwendig, vor-
sichtig zu sein?

För ögonblicket finns det
i Amerika flera flygmaskiner i privat ägo än det
fanns motorfordon i privat ägo 1900. Antalet
flygmaskiner i Amerika har sedan 1926 ökat
med 200 %.

In Bolivien ist La Paz,
welche Stadt als die höchstgelegene der Welt gilt.
Sie ist auf dem Gipfel eines Berges errichtet und
liegt 3800 m über dem Meeresspiegel.

Spejderdragten er nu
trods alt noget af det rigtige, ja, i Philadelphia
er den endog „fashionabel“, thi en international
Golf-Komité har vedtaget, at den korrekte Golf-
paaklædning er korte Spejderbenklæder med der-
til hørende bare Knæ! Atter et Bevis paa, at
Spejderdragten er en Sportsdragt.

Engelske Ulveunger leger Himmelspræt.

Aalborg Søspejdertrop

har i Sommer foretaget en udmærket Langtur til Sverige — gennem Götakanalen — og til Bornholm. I Turen deltog flere svenske Søspejdere som Gæster.

Søspejderne havde selv bemanded en Galease paa 90 Tons. Kun Skipperen, Kaptajn Jensen, gjorde Turen med, medens Spejderne iøvrigt klarede alt det sømandsmæssige.

I næste Nummer haaber jeg at kunne bringe en Beretning om den spændende Færd.

Spejderne i Bræstrup har holdt Rejsegilde paa et Tropshus, de bygger i Udkanten af Ring Skov.

Adskillige Spejdere i *Midtjyske Division* er blevet uddannet i Brandtjeneste. Her ses en

„Brandmand“ med Røgmaske. Læg Mærke til Brandmandstaget.

Ny Sundbytrop.

Under Sundby-Kolonnen i København er oprettet en ny Trop. Det er Spejdere og Førere fra den gamle „5. Sundby Trop“, der har startet og nu fører den nye Trop, der hedder „Sundbyvester Trop“. Troppen indviedes ved en Festlighed Sct. Georgsdag, hvor Tropraadsformand R. Fessel og Kolonnechef Kai C. Boesen talte til de nye Spejdere. Til Tropsfører er udnævnt Murer Werner Jacobsen og til Flokfører Fru Anna Jensen.

Troppen holdt i Juli Sommerlejr ved Holbæk Fjord, hvori der deltog 21 Spejdere og Ulve. Troppen er i god Fremgang og tæller nu 27 Spejdere og 10 Ulve.

* *

Nørrejske Divisions Ulve har holdt Turnering i Aalborg. Konkurrencen omfattede Orienteringsløb, Stafetløb og „Underholdning“. Sæby Ulveflok vandt 1. Præmie baade i Stafetløb og Orienteringsløb, ligesom en Enkeltmandskonkurrence blev vundet af Sæby-Flokkens Bedstemand.

* *

Hobro Spejderne paa Sommertur.

(Et sjældent smukt Billede.)

* *

Vandrelejre synes at være foretrukne i *Axelstadkolonnen*. Fem af Kolonnens seks Troppe var paa Vandretur, nemlig: 1. Valby paa Bornholm, 1. Sct. Georg paa Als til Dybbøl og Flensborg, Hans Tausens Trop gik fra Jönköping til Motala, og Saxo Trop gik fra Vittsjö til Båstad og Kullen, og 3. Bytrop havde Patruljevandringer paa Bornholm med efterfølgende Tropslejr i Sverige. La Cour Trop havde 14 Dages Standlejr paa Sejro.

(Fra det store, engelske Blad „Punch“)

Nationernes Forbund: „De siger, at jeg ingen Hær har; men hvad skal jeg med en Hær, naar jeg har disse Allierede?“

JAMBOREE-NOTER

Det største Hold ved Jamboreen var Engländernes (ca. 3000), Polakkernes (ca. 1100) og Czekkernes (ca. 1000). Amerikanerne mødte med 400 Spejdere fra alle Dele af U. S. A. Der var mellem dem baade brune Folk fra Fillipinerne og flere vaskeægte Negre. Amerikanernes Lejr var prydet med en mægtig Portal, en Kopi af de Bjælkeaarne, som i gamle Dage beskyttede Nybyggernes faste Lejre. Der var kun den Fejl ved den, at den var bygget af ungarske Haandværkere (uden Hjælp af Spejdere), at den kostede omtrent 2000 Kr., og at den først blev færdig 3 Dage før Jamboreen sluttede.

Iøvrigt var den amerikanske Lejr smuk og temmelig spejdermæssig, præget af Patuljetelte og Patuljeudstyr i Modsætning til tidligere, da de fortrinsvis benyttede store og flotte Telte og kun havde Tropsudrustning.

Som sædvanligt, naar Korpset arrangerer et samlet Foretagende, var „Korpslægen“, Dr. Svith fra Ribe, med. Dr. Svith havde ikke meget at gøre; bortset fra lidt Solekzem, nogle brændte Fingre og ømme Fødder havde Lægen kun én rigtig Patient, Leif Ott-Nielsen, som havde nogle ubehagelige Bylder. Det blev endog nødvendigt at skære en af Bylterne den sidste Nat om Bord paa Damperen. Ved Ankomsten til København kunde Leif dog køres til sit Hjem.

Dr. Svith foran Lægeteltet.

Nogle Dage før Lejren sluttede, sendte det danske Hold en stor og smuk Buket Blomster i røde og hvide Farver til Regenten, Admiral Horthy, med en hjertelig Tak for al den Gæstfrihed og Hjertelighed, vi havde modtaget i Ungarn, fra det Øjeblik vi passerede Grænsen. Om Mandagen kom Regentens Adjutant ned i Lejren for at overbringe hans bedste Tak og alle gode Ønsker for vor Hjemrejse. Det danske Hold lagde derimod ikke — af principielle Grunde — nogen Krans paa den ukendte Soldats Grav.

Der var kun een Konkurrence under Jamboreen, nemlig et Patuljeforhindringsløb. Vi deltog med en Patulje fra 1. Jamboreetrop, bestaaende af følgende Spejdere:

Poul Ullerup,
Chr. Jensen,
Mogens Traberg,
Olaf Hartvig,
Børge Christiansen,
Conny Steffensen,
Ole Jacobsen.

Patuljen vandt 1. Præmie. Godt klaret!

Ved en Højtidelighed i den svenske Lejr, hvortil ogsaa nogle af de danske Førere var indbudt, overrakte den svenske Spejder-Prins, Gustav Adolf, Verdensspejderchefen Storkorset af Vasa-Ordenen.

Forsidebilledet i dette Nummer af Magasinet forestiller Verdensspejderchefen og Grev Paul Teleki, Jamboree-Lejrchefen.

Søndag den 13. August var der i den danske Lejr arrangeret en skandinavisk Førerfest. Der deltog den norske og den finske Spejderchef, Førere fra Island, Norge, Finland og en enkelt dansktalende ungarsk Fører samt alle de danske Førere. Svenskerne var desværre rejst allerede om Fredagen.

De norske Spejdere rejste sammen med det danske Hold baade ud og hjem. Paa Udturen havde vi endvidere Iraks Spejderchef og 6 Førere fra Irak med, og paa Hjemturen havde vi Islændernes 22 Mand stærke Hold med os. Naar dertil kommer, at ogsaa en halv Snes danske Pigespejdere og 8 Flokførere rejste med, forstaar man, at det var et temmelig broget Selskab.

SØENS EVENTYR

(Fortsat fra Side 9.)

Fejder. Under den franske Revolution hjalp den engelske Marine de franske Royalister med at holde Toulon, men snart angreb Republikanerne saa voldsomt, at de overgav Byen og trak sig tilbage. H. M. Fregat *Juno* havde ikke hørt om Tilbageslaget og sejlede lige ind i den indre Havn, førend den opdagede sin Fejltagelse, og dog lykkedes det ved en aldeles fortrinlig Blanding af Sømandsskab og Dristighed at faa den helskindet ud af den tilsyneladende haabløse Stilling.

Undervandsbaaden, der mødte sin egen Dod.

Verdenskrigen skabte utallige, mærkelige Hændelser ude paa de store Have, men en af de mærkeligste er maaske Mødet i 1917 mellem Fragtdamperen *Olive Branch* og den tyske Ubaad U. 28. Fragtdamperen kom fra Sydamerika med en Ladning haardt tiltrængt Ammunition og andet Krigsmateriel, bestemt til de russiske Styrker. *Olive Branch* skulde se at naa op til Hvidehavet og var foruden med Ammunition ladet med en Del stærkt explosive Stoffer, samt paa Dækket med nogle 3-Tons Motorvogne, der var bygget særligt tunge af Hensyn til de russiske Veje, der var i en elendig Tilstand.

Paa Vejen mødte den den tyske Ubaad U. 28, og Mandskabet, der vidste hvad Skibet var ladet med, skyndte sig i Baadene og roede bort, saa hurtigt de kunde.

Tyskerne vidste imidlertid ikke noget om, hvad *Olive Branch* førte med sig og besluttede at torpedere den. Resultatet var aldeles overraskende for dem. Der skete en saa frygtelig Eksplosion, at Undervandsbaaden blev løftet op paa Højkant, og Vandet fossede ind gennem de aabne Nedgange, mens de tunge Vogne blev slynget højt op i Luften. En af dem faldt ned paa Undervandsbaadens Dæk, og da dette jo ikke er beskyttet mod den Slags Projektiler, brød det sammen, og Ubaaden sank i Løbet af ganske faa Sekunder.

Æventyr i Ørkenen.

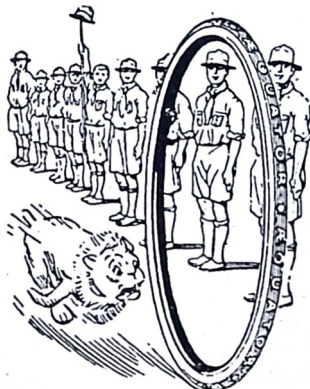
En Patrulje-Baad, der tidligere havde gjort Tjeneste som Post-Paket, blev under Verdenskrigen i Middelhavet torpederet af en tysk Ubaad, medens Mandskabet reddedes i Land i Baade, der med Tove var fastgjort til Ubaaden. Man skulde synes, at dette Mandskab havde faaet Æventyr nok, men da de naaede Land, begyndte det først rigtig for Alvor. De faldt i Hænderne paa Senussi Araberne, der var Tyrkernes allierede, og blev som Fanger ført dybt ind i Tripolis Ørkenen.

De led frygtelige Pinsler og oplevede mangt og meget forfærdende, inden de pludseligt og uventet blev reddet af en Afdeling paa 42 Motorvogne, der dukkede frem af Ørkenen, ført af Hertugen af Westminster.

En god Bog om Tennis.

Tennis-Enthusiasten *Svend Olsen*, der har levet et Liv mellem Bolde og Ketchere, har i Serien „Vor Tids Sportsbøger“ udgivet en lille Bog „Tennis“, som vi gerne vil anbefale til alle, baade dem, der har Forstand paa dette smukke Spil, og andre. Begge Kategorier vil nemlig have Fornøjelse af at studere denne Pjece, der er skrevet let og naturligt og alligevel faar alting med. Sv. Olsen fortæller om Spillets Oprindelse og dets Udvikling, indtil det dyrkes næsten overalt paa Kloden. Han gennemgaaer Spillet Regler, diskuterer Slagene, Træningen, Turneringerne, Boldene og meget mere. Naar man er færdig med hans lille Bog, har man Lyst til selv at tage fat i Bold og Ketcher og være med i dette elegante og samtidig krævende Spil, der holder sine Dyrkere fast helt op til Støvets Aar.

Svend Olsens „Tennis“ er sikker paa Succes. Bogen er udkommet paa Jespersen & Pios Forlag.

Schønning & Arvés
- Cykledæk -
og Slinger
Knagende stærke!

ANDEN MESTER FORTÆLLER

Langsomt men sikkert banede S/S „Skibonia“ sig Vej over Atlanterhavet paa Rejse mellem New York og Frankrig. Det var en Efteraarsdag, og Vejret var haardt. Stormen tudede og peb og piskede Atlanterhavets Bølger til Skumtoppe. Sjødønt havde „Skibonia“ været ude for en saadan Storm; trods sine 10,000 Tons var den her ude paa Havet ikke engang saa godt stillet som en Noddeskal i et Badekar, hvor man staar og laver Bølgegang i Karret. Snart var Skibet højt oppe paa Bølgekammen snart dybt nede i Bølgedalen, saa Bølgerne truede med at klappe sammen om Skibet. Snart ragede Forskibet højt op over Vandet for i næste Øjeblik at forsvinde ned, medens Bølgerne brølende og larmende brød ind over Fordækket og raserede det for alt løst. Snart hævede Agterstavnen sig op over Vandet, saa Skruen kom fri af Vandet og rasende hvirvlede rundt, og lidt efter var Skruen saa dybt under Vandet, at den daarligt vilde trække. Det knagede og bragede i alle Sammenføjninger, medens Skibet rullede og slingrede afsted. Røgen væltede i tykke, sorte Kaskader op af Skorstenen, som var der Udbrud fra en Vulkan.

Allerede den første Dag var en af Redningsbaadene blevet knust og slaaet overbord. Den næste Dag gik der to Redningsbaade til, og den fjerde og sidste blev af en haard Styrtso beskadiget, saa den var ubrugelig; men den hang stadig væk i Daviderne. Situationen var ikke særlig morsom — i alt Fald ikke for Skibets eneste Passager. At begive sig ud paa Dækket var ensbetydende med at blive slynget overbord.

Ensomheden og Tavsheden — kun afbrudt af Bølgernes og Stormens Spektakel — blev ham uudholdelig, saa han gik ned til 2. Mester i Maskinen for at faa ham til at fortælle lidt.

Aldrig saa snart kom han ind i Maskinrummet, før han kom paa andre Tanker. Maskinen larmede og drøede, Maskintelegraferen kimede stadig, og der var en voldsom Iver for at efterkomme Ordrene fra Kommandobroen; snart skulde Dampen tages fra Skruen, for at den ikke, medens den rasede rundt i Luften, skulde splintres, og faa Øjeblikke efter skulde der sættes fuld Fart paa. Haner, Ventilatorer og Ledninger skulde der aabnes og lukkes for, og stadig skulde alt smøres for ikke at løbe tørt, naar der arbejdedes under Højtryk som her. Var her travlt og slem

at være, saa var det et Paradis ved Siden af den Tilværelse, Fyrboderne førte. Næsten nogle arbejdede de som Gale med at skovle Kul ind, med at fylde de rødglødende, umættelige Svælge, hvorfra Ildtunger rakte sig ud mod dem. I Glohede sled de her i et jordisk Helvede, og hver Gang Skibet rullede, var de ved at blive slynget ind mod den røde Ovn. Af og til, naar Stigningen var særlig voldsom og pludselig, ramte de virkelig ogsaa det overhede Jern, saa de med et Skrig eller en Ed sprang tilbage. Lidt Smøreolie paa det brændte Sted og atter skovle paa.

Det var rigtig Liv for 2. Mester. „Jo mere des bedre. Fyr bare til. Saa længe det knager, holder det. Det er vel nok noget med Fut i.“

Her var ikke megen Tid for Mester til at underholde Passageren. Helt anderledes var det nogle Dage efter, da Stormen delvis havde lagt sig, saa fik Mester Lejlighed til at fortælle. Siddende ved Bordet i lun Passiar genoplevede han mange Oplevelser fra de gode, gamle Dage. Spændende var det. Hver Dag havde budt paa noget nyt, aldrig det samme. I alle de mange Aar han havde sejlet — og det var mange — havde han set Verden: Nord og Syd, Øst og Vest.

Lige fra Dreng havde hans Lyst staaet til Søen. Han huskede med særlig Glæde, hvordan han sammen med et Par Kammerater havde fundet et Hyttefad og ombord paa det var sejlet ud. Mange Sekunder gik der naturligvis ikke, før Baaden var sunket, og de stod i Vand til Halsen. Som lidt ældre fik han Lov til sammen med en Ven med en Pæreskude at sejle til en af de sydlige Øer. Om Aftenen sejlede de fra København, og da de var kommet et Stykke ud, gik Skipperen til Køjs og overlod ham Roret — han skulde blot styre mod Stevns Fyr. Troligt stod han dér. Nu var han tæt inde paa Fyret. Der maatte være ret lavt. Det begynde at knage i Bunden. Pludselig kom Skipperen farende op: „Er du tosset, Dreng, du sætter jo paa Grund!“ Med et Ryk hev han Roret om i den anden Side, saa Skuden nu strøg udad mod dybere Vand.

Men det var Barneleg mod det, han oplevede senere.

„Det var ovre i New Yorks Havn. Jeg var Maskinmester paa en Hjuldamp, der besørgede Persontrafikken. Jeg sad lidt højt oppe, saa jeg kunde se baade Maskinen og Hjulene. En Dag

kom en stor, engelsk Passagerdamper paa tværs af os. Den regnede antagelig med, at vi kunde smutte forbi den, inden den kom; men den huskede ikke paa, at det var en Hjuldampers, der gik forholdsvis langsomt. Dens høje, knivskarpe Forstavn kom nærmere og nærmere; var vi ikke væk, før den naaede os, blev vi skaaret midt over. — Og alle Passagererne! — Allerede inden Maskintelegraferen lød, satte jeg fuld Fart paa. Skibet var 27 Aar gammelt, saa det var noget af en Prøve at sætte det paa. Det rystede og raslede, knagede og bragede. Stadig kom Forstavnen nærmere, nu taarnede den sig op paa Siden af os. Faa Sekunder til, og vi vilde være i Sikkerhed, men — vi naaede kun delvis væk. I sidste Øjeblik ramte Damperen os agterude, saa nogle Plader og Stænger blev bøjet. Vi holdt til Stødet, men mærkeligere var det, at Maskinen holdt til Arbejdet.

Meget har jeg prøvet: Solen ved Ækvator, saa stærk, at den kun er beregnet for Negre, og at fejre Jul i 30 Gr. Plaget indenbords af Rotter og Mus, saa vi foranstaltede Klapjagt paa dem; omgivet udenbords af legende Delfiner og springende Flyvefisk, som søgte at springe op paa Dækket. Forfulgt af Hajer, som slugte hver Bid, der faldt over Bord. Sejlads paa Sydamerikas store Floder, hvor vi ofte laa stille uden at kunne bevæge os, paa alle Sider omgivet af Tang eller Mudder. I en saadan Flod badede vi en Gang — det var nær blevet min sidste Svømmetur, for pludselig kom et Par Krokodiller masende henimod mig; de havde aabenbart glædet sig til en Frokost. Jeg var dem for hurtig, eller de var for langsomme. Jeg naaede i Land og løb fra dem. Jeg hørte Kæberne klappe sammen paa dem med et højt Smask. Vandet løb dem ud af Munden, saa hvor maa Tænderne have løbet dem i Vand. Den Slags Smaating hører nu med til at sætte Kulør paa Livet; derimod er det kedeligt at ligge stille i flere Døgn paa Grund af Taage, især da Taagen for det meste indfinder sig ved Kysterne

I en Fodboldkamp

kan De knuse TI almindelige Urglas
— men ikke EET FLEXO-Glas!

Forlang udtrykkeligt FLEXO —
og forvis Dem om, at FLEXO-Mærket
er stemplet i Centrum af Glasset, eller
at den skriftlige Garanti medfølger!

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.

1 Liter = 6 rigelige Portioner

Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.

Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.

Frugt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S

Telefon 13816.

Kaddara

Bedste Khas fra Fyns Sukkervarefabrik

Frederiksborgvej 59. — Tlf. C. 9742.

Danske Spejdere!

KØBENHAVNS KUNSTFORLAG

Kontor, Lager og Ekspedition

Telf. Eva 267 - Lille Isledgade 5 Telf. Eva 267

K Ø B E N H A V N V.

Køb overalt i Danmark Københavns
Kunstforlags smukke lokale

FOTOMAPPER

Forlang Tilbud paa Reproduktion af
Spejderbilleder i D Y B T R Y K

og navnlig Klippekyser, hvor talrige, undersøiske Skær tvinger En til at ligge stille eller sejle ganske langsomt. Ingen vil jo risikere at løbe Bunden ud af Skibet, naar man med fuld Fart tårner mod en Klippe.

Straks mere spændende — et af mine bedste Eventyr — var det, da vi midt ude paa Havet ved en Bakning fik en Trosse i Skruen. Hvordan det gik til, véd jeg den Dag i Dag ikke; men paa engang vilde Skruen ikke gaa rundt. Vi maatte ligge stille, og da det var høj Sø, blev vi slynget rundt som en Bold, snart med den ene, snart med den anden Bredside til Bolgerne, som skyllede ind over Skibet. Ilden i Kedlerne gik ud, det var hundekoldt, og snart stod Vandet over 1 Fod højt i Maskinrummet. Der var kun eet at

gøre: Trossen maatte fjernes, den gik jo ikke ud af sig selv. Hvem meldte sig frivilligt? 1. Mester forsøgte det først. Med et Tov om Livet firede vi ham ned. Vilde det lykkes? Faa Sekunder gik. En Bolge slyngede ham ind mod Skibet. Vi halede ham indenbords med brækket Arm. Forsøgene blev indstillet for den Dag. 2 Dage gik — saa var der faldet lidt mere Ro over Søen. Vi hældte Olie paa Vandet, og nu prøvede 1. Matros og jeg at klare Situationen. 10 Gange maatte vi dykke ned, men saa var Trossen ogsaa fjernet, og vi kunde fortsætte vor forsinkede Fart.

Selv den gule Fare har jeg været ude for. Tro ikke, jeg var med i en Krig mod Kineserne, men i et Slag har jeg deltaget. Vi var sejlet fra Sct. Francisko paa Vej mod Kina. Vi havde en større Guldvardi med os og et stort Antal Kinesere, skævejede og gule, med ombord som Passagerer. Alt gik godt, indtil vi nærmede os Kinas Kyster. Pludselig opstod der Uro paa Skibet. Hurtigt bredte den sig. Alle myldrede mod Kommandobroen, de skubbede og masede for at komme derop. Radiotelegrafisten fik lige afsendt S. O. S. Signalet, saa var de over ham; han slap fra dem op paa Kommandobroen. Mængden raabte og skreg, at Kaptajnen skulde udlevere dem Guldet; men selvfølgelig var det utænkeligt. Kineserne trak Knivene frem, de svingede med Stokke og Reb; en regulær Storm begyndte, men et Par Skud fra Kommandobroen tvang dem bort. Saa vendte Strømmen sig mod Maskinen. Efter en kort Kamp blev vi fordrevet. Vi søgte Tilflugt paa Broen. Der begyndte vi en grundig Belejring. Alle Nedgange var spærret for os, men samtidig alle Opgange for dem. Storme Broen turde de ikke, men udsulte os kunde de, eller — ja, det var vel nok lidt brutalt — brænde os af. De stak Ild paa Træværket, men til alt Held begyndte det at regne; det dæmpede baade Ilden og Kinesernes Iver. Hvor længe det kunde have varet, og hvordan det vilde være løbet af, er ikke godt at sige, hvis ikke noget nyt havde vist sig. Pludselig saa vi Røg i det fjerne. Røgsojlen kom nærmere og nærmere. Snart kunde vi se, det var en Torpedojager. Nu blev der Travlhed. Belejrerne hastede mod Baadene for at komme væk; men nu kom Turen til os. En Kugle ramte en af de flygtende. Medens nogle kom i Baadene, fangede vi andre. Snart var Torpedobaaden ved Siden af os.

KROG's Køreskole

Gyldensløvesgade 21
Central 3007-6021

Grundig reel Undervisning garanteres.
Nye 2-Personers Sportsvogne.
Helt Kursus Kr. 50. Prøvetime gratis!
Biler udlejes med og uden Fører.

Fotograf

EMIL CLAUSEN
Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Kom hen og se mine Telte,
Senge, Soveposer etc.

LILLESØ

Raadmandsgade 54, København N. Telf. Taga 41.

De flygtende Baade blev indhentet, og alle Kineserne blev bragt i Sikkerhed paa Krigsskibet.

Krig har jeg prøvet paa en anden Maade, den Maade, som mange Tusinde Søfolk har mærket den.

Vi var paa Vej fra Amerika. Turen over den første Del af Atlanten gik let nok, bortset fra, at vi stadig kunde møde Undervandsbaade, saa vi risikerede at blive skudt ned; men nu kom den virkelig farlige Del af Havet omkring England. Vi var udsat for Undervandsbaade, Flyvemaskiner, faste og, hvad der var værst, de løsdrevende Miner. Vi havde nemlig Kort over Minebælterne, men naturligvis ikke over de omkringsvømmende Miner. Forsigtighed var her nødvendig. Intet Fyr var tændt, og om Natten gik det langsomt fremad i bælgravende sort Mørke med Vagtposter baade for og agter. Al vor Bagage var pakket, vi vidste jo aldrig, hvornaar vi skulde forlade Skibet, — om vi naaede det.

Jeg havde haft Vagt og gik nu hen for at hvile mig. Hvorlænge jeg sov, véd jeg ikke; men pludselig mærkede jeg et Stød, og lidt efter begyndte Skibet at hælde. Jeg sprang op, fik fat i min Haandtaske og vilde løbe ud, men Døren bandt. Jeg hørte Vandet vælte ind et Sted. Jeg tog Til-løb, og Døren røg op, jeg fløj ud, op ad Leiteren, op paa Dækket. Hvad var der sket? En Torpedo havde ramt os. Damperen hældede allerede meget. I en Fart kom vi i Baadene og roede væk. Faa Minutter senere lagde Skibet sig helt paa Siden og forsvandt.

Nogle Timer senere kom en Torpedojager forbi. Uden at stoppe op kastede de et Tov ud til os. Stadig under Fart slæbte vi os hen til Skibet og blev halet ombord. Frygt for Undervandsbaade tvang Skibet til aldrig at ligge stille.

Vi var glade over, at vi ikke var stødt paa en Mine, for saa var vi ikke sluppet saa hel-skindet fra det.

DEN NYE

SPEJDERSANGBOG

ER KOMMET

UDSALG
75 ØRE

Den store
SUCCES
fra den
BRITISKE
Udstilling

er er den liffigste Drik til Lejrliv og til
de kommende Indendørs Forsamlinger!
At 1 Glas Krystaller PRIS EN KRONE
lavet 9 Liter fineste Lemonade / Orangeade
Spejder! Forlang det hos Deres Købmand
Forhandlere opgives af Importøren

O. WINTGEN
STRANDVEJ 209
Tlf. Helrup 3378 x

Spejderne bør sikre sig i:

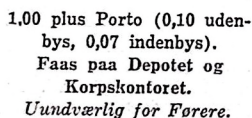
„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Fru M. Holmarth, Kalvebod Brygge 2te. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar ud en Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

Faas kun paa Depotet.	
Tropsmaanedsrappporter	0,06
Tropskartotekkort	0,05
Passiv Medlemskort	0,03
Førererklæringer og Pasansøgningsblan-	
ketter faas gratis hos Divisionerne.	

Paa Korpskontoret faas Vejledning til
Spejderprøverne kun for Førerne.
Pris 0.25.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.
ANNONCEEXPEDITION: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 21. Telefon Byen 8630.